

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 90. panta 1. punkts ļauj finanšu līzings līguma izbeigšanas gadījumā samazināt nodokļa bāzi un atmaksāt PVN, kas ar galīgu nodokļu audīta lēmumu noteikts nodokļa bāzei, kuru veido ikmēneša maksājumu summa par visu līguma darbības termiņu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, uz kādiem direktīvas 90. panta 1. punktā minētajiem gadījumiem līzings devējs, izbeidzot līzings līgumu veicamo maksājumu daļējas nemaksāšanas dēļ, var atsaukties attiecībā pret dalībvalsti, lai panāktu PVN nodokļa bāzes samazinājumu to maksājumu apmērā, kas ir jāveic, bet kas nav veikti no maksājumu pārtraukšanas brīža līdz līguma izbeigšanas brīdim, ja līguma izbeigšanai nav atpakaļejoša spēka un tas ir apstiprināts ar noteikumu pašā līgumā?
- 3) Vai PVN direktīvas 90. panta 2. punkta interpretācija ļauj izdarīt secinājumu, ka tādā gadījumā kā izskatāmajā lietā eksistē PVN direktīvas 90. panta 1. punktā paredzētā atkāpe?
- 4) Vai PVN direktīvas 90. panta 1. punkta interpretācija ļauj izdarīt pieņēmumu, ka tiesību normā lietotais atteikuma jēdziens attiecas uz gadījumu, kad saistībā ar finanšu līzings līgumu ar noteiktu īpašuma pāreju līzings devējs vairs nevar prasīt līzings ņēmējam veikt maksājumus, jo līzings devējs ir izbeidzis attiecīgo līzings līgumu tāpēc, ka līzings ņēmējs šo līgumu nepildīja, tomēr saskaņā ar līgumu līzings devējam ir tiesības uz zaudējumu atlīdzību visu neveikto līzings maksājumu apmērā, kas būtu jāmaksā līdz līzings perioda beigām?

⁽¹⁾ OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 12. aprīlī iesniedza Conseil d'État (Francija) – Syndicat des cadres de la sécurité intérieure/Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Lieta C-254/18)

(2018/C 211/21)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: Syndicat des cadres de la sécurité intérieure

Atbildētāji: Premier ministre, Ministre d'État, Ministre de l'Intérieur, Ministre de l'Action et des Comptes publics

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem ⁽¹⁾ 6. un 16. panta normas ir jāinterpretē tādējādi, ka ar tām ir noteikts slidošā tipa bāzes laikposms, vai arī dalībvalstīm ir atstāta izvēle šo laikposmu paredzēt kā slidoša vai fiksēta rakstura?

- 2) Gadījumā, ja šīs normas būtu jāinterpretē tādējādi, ka ar tām ir noteikts slidošais bāzes laikposms, vai 17. pantā paredzētā iespēja atkāpties no 16. panta b) punkta var attiekties ne tikai uz bāzes laikposma ilgumu, bet arī uz tā slidošo raksturu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OV L 299, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 19. aprīlī iesniedza Conseil d'État (Francija) – UPM France/Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics

(Lieta C-270/18)

(2018/C 211/22)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Pamatlietas puses

Prasītāja: *UPM France*

Atbildētāji: *Premier ministre, Ministre de l'Action et des Comptes publics*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai direktīvas ⁽¹⁾ 21. panta 5. punkta trešās daļas noteikumi ir jāinterpretē tādējādi, ka tajos paredzētā iespēja dalībvalstīm atbrīvot no nodokļa mazos elektroenerģijas ražotājus, kamēr ar nodokli tiek aplikti šīs elektroenerģijas ražošanā izmantotie energoprodukti, var radīt tādu situāciju, kāda aprakstīta šī lēmuma 7. punktā, laikā pirms 2011. gada 1. janvāra, kad atbilstoši direktīvā pieļautajam Francijā vēl nebija ieviests iekšējais elektroenerģijas gala patēriņa nodoklis, un līdz ar to – mazo ražotāju atbrīvojums no šī nodokļa?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, kā ir jāapvieno direktīvas 14. panta 1. punkta a) apakšpunkta noteikumi ar tās 21. panta 5. punkta trešās daļas noteikumiem attiecībā uz mazajiem ražotājiem, kuri savu saražoto elektroenerģiju patērē savas darbības vajadzībām? It īpaši, vai no tiem izriet minimāls nodoklis saistībā ar nodokli par elektroenerģiju, kas saražota, izmantojot no nodokļa atbrīvotu dabasgāzi, vai saistībā ar atbrīvojumu no nodokļa par elektroenerģijas ražošanu, kad valstij ar nodokli ir jāapliek izmantotā dabasgāze?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/96/EK (2003. gada 27. oktobris), kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai (OV 2003, L 283, 51. lpp.).